

Novi Marzium, 8. 1857.

K 513 / 1378

Kedves Michain! Jöjjelvén még valagöves fantáziával
(melyből mindenütt külsőleg egy páros, ha selegraph volna
szóig) illő dispositiois érvel a levélíróra, amennyval
inkább, mert a min a proz. napárból látom, ma
Iszerec Janosnappa van, s így jó lesz ismerkedni
megbővülni ebből hallgatásomra és röszségenet. Te ugyan
maga is azt írta, hogy bizonyos dolgokban valószínűleg
rögzön és én persze felismerem magamban seljesítési
kiváncsot: de hiába, mint sajágon gyarlatlamból va-
gyint, nekem mondani egy ismeri híres soat-szó,
s mi a levélíróra illési én se vonom ki magam e' törv.
epistheson alól, bár különben sötéletes vagyok is. No
de "sas cito si fas bene" rajza fogok lenni, hogy e' le-
velem megírta, ha nem is a mérséket, legalább az-oriót.

Ergo. A' chemiai procedurák, melyek serevesse nem
értek. Ha a' románoknál egy része az II°, más része
az V^o közebe esik s mielőtt nem lehet, akkor nincs
jó semmi symmetricus neutról. Még a' halladár is be-
melyek inkább megférnek egy közeben, mert felvér-
anyafiat, - de a' daloserü románokas a' daloktól
oly megismereni, az már kérseléséghől mehet, de seuli
se fogja a' neutró kézes felismereni. Így lévén adva
a' problema, semmiféleképpen se én se se nem fogjuk meg-
oldani kitalálásig.

Régiabb versait írásai ellenpérvet nem csodálom,
én is voltam úgy sokkal - talán mindtal. De az én
nosám csak az, hogy nehéz fordítani úgy, hogy a' kabás
míg is ugyan látszik; nehezebb verset igazgarni akkor,
mint az első írásától az ember oly rávol van, az
kán meg a' kövönység a' megpokolás nem örömsz. azélti
fel pokolossal; első verset egy része ismeres, mint
sem ugyan lehetne már győzni. Szorban, belisáson
menis!

Pezingy kis fiát baját, a' miatti perveséses nagy
névvel olvassuk; nemeljük azomban, hogy azóta
egépen helyre jött és csocrósik az apjával, adja fozu!

A' Malouai Komédia épen nem versed miatt
készen el. Barabás mozdánig se küldte nekik le a'
képes. Külömben nekem is írta azóta, hogy képet
kézzel fel s se egy igen még levélben éimesséret
magat. Így hát ok megvan-e elégedve - hogy
én megértelek-e? az más kérdés. Tudom én, hogy
alvesszenél egy kanál vízbe, ha sehesnél. Avagy nem
löl-e cuffá Gerselyen a' kétszaloppal? Avagy nem
vonsorod le közi hírnemes a' róka lyuk enlege-
sével s nem gyalarsz-e meg bölcsőmet a' palouai
divánóval? Miska, Miska! Tudom én már, miért
nem írta se verset a' palouaiaknak. Im elvise

én helyesed:

Divánairól kajtanonusa,
Konya fölü nyájrol:
De ma hines Nagy falousa
Az ő Aranyáról ese.

A minias Nagyö collega csak ugyan isz volt. Reggel
jött, végerse dolgár, esse mens. Cregkiden valami rokona
van, akkor jieszen. Jisnt oly jól esse felföldi emberek
saini. Levai Jossi is isz egy panasz düstevetes, de még
nem válaprolsam neki.

Frán Karolyr, a minis kallon, a K. Kénsmüllösök
papnak válaprosiak. Csak len esse, és eljön abból az
irrenverse szikely orpágból.

Hogy nálarok oly olcsóság van! Isz nem mondhat
sain, mi még 9 pengő búsas aprink seb.

És most jövök a legirtelesb pontra. Mikor jöjesek,
barátság? Ha a legalkalmasb időz nemem seküresbe,
azt mondanám, hogy jöjesek Augustus elején és legyesek
isz szeptember végeig; mert akkor vacasio len, egy óráig
sem kellene elhagynom henneselet. Ex volna a legjobb
késségkivül, seljesen egymásnak elbeszél isz. De a
kínnapokra 1, vagy falousára kell mennünk, mert
esz, élve, tovább nem halaprosakjuk; vagy 2, ha ez va
tanikéz mellőzheső volna, akkor én a két szabad hó
napomat Buda a végiggyiszesben sölszem, mert
megvagyok gyösölve, hogy idegenes heroica curával
eszenem kell. Egyik fölüre már isz rofrul hallok:
mi len belöten, ha minikeső megromlil, ha rosszabb
nem köveskerenél is, amir kinondani sem merék. Csak
csak ily felvétel alatt lehet isz probat elmulasztanom
a falousai látogatás, külömben nem. E dolg ház
még függöhen van, de amyi bizonyos, hogy a vacatio
nem sölsöm isz. Így ház vacasio előtt kell jöjösök.
Ebben egy kis alkalmatlanság az, hogy nekem nincs
Kaplányom, köveskerőleg, azért, hogy isz lensek len
kise be kell járnom. Most, a delusionom, egy nap
kivételével egész keien az probat, délelőtt arók néha
egy, néha két, néha három óráz. Azt hirem eszöt
bepelkenünk is mulasztarunk eleget. Exz pedig azért
iszan meg ily reiklesesen, hogy több kezi isz idősevel
nem egy pár fusónapra kámolok, a miert nem isz
lebbe iszenes ide járadni. No már most, fiam, ha
Junius - vagy Juliusba jöjesek, nekem alkalmatlan
volna oly nagy kövögben az uszás, - én is, az év
vége kövögben, min jobban ellenül foglalva;
azért legcsanaisob, jöjesek a még Majustian, azon
ban akár mikor jövök, csak jöjesek, korra Isen
miclőtt, mi ölelő karókkal (nehogy karókkal
olvass) várnak isz ha nem len isz oly jó dokányom,

minis neket volt, majd csak megéltünk. - Tájédalom!
nehint nincs diósgyőrünk, minis Agselkünk - itt egészen
egymással kell megeléjvünk - noha, minis Bach mi
nősemet mondva egy iseni hivatalnok, midőn
K. nevesességén elpanlálta: „wir haben Rakovi-
Bibel, Türkische Blätter (török dohány; török leve-
letes akart mondani) und alles.” Ebből az allesből
sikeret is rekesztünk.

Julesa egy pár hélig imét fennvess orbancaival,
de már fenn van és kivált a képe. Mióta korszától
képpünk, nem volt baja, most újra előjött, de nem
oly mérsékben minis az elő. A' baja most nem megy el.
Teleségem, órián nátháját lepaniava, egészen
ő is vna moft, de a' napokban egy fánun érse - előrs
nemüvege is most nem lát se eget se földet - az az nem
lát leveles irni. Valóban igaz! ő már fennüveg an olvas
ei ir, noha különben a' sávoli tárgyakra és látása van.
Lauri a' fuvoldt nyaggója itt a' pomvies pohában: a'
minap ő is beteg volt egy deluian; nem evett délben,
vafut volt, lefelűst a' pamtagra. Délestör megékesvén
bekerve leveses, de nem lévén a' betegséget gyolorta
kában (taka se volt beteg 2 napig egy folyában) meg
skarsa avni a' móját, a' minis más betegsöt látta
is felve akara leveset elkölseni. Azonban a' sányét
felborul, a' kanapé az újron titarlott palló, az a' új
kabaró, ruháj, kövel amiten tárgy körülötte, a'
könyvet, melyekkel magán e' karis betegségre kö-
rüljárólta, hogy unalmis irse, az óra, mely ugyan
nem jár, de azirt fejéhez tesse, hogy az idő haladását
megfigyelhesse - minis, mondom, poszél less, két
gördül, előrs, sányérolul együtt. Az anyja e' ni
billiórs megbossankodva, úgy madragban, merislat
as minis volt, kiparansola a' beteges a' krobából -
is azója semmi baja. Ez aztán a' Comico heroica cura!

De minis usánna a' papirból kifoggysem, a' tárgy
bol megintább, keserem levelemet azon jó kívánsággal
hogy az then aldjon meg benneteket. Vegyél legfor-
rabb baráti ölelésimben e' hivány papirra ve-
márolt symbolumát - addig is míg a' valósis ki-
terél kezül, minis betöveszties okajve várja
Aranyot.

1857
44
13

Bejegyzetes

МАГНАТ
ВЕНЕЦИАНСКОГО АКАДЕМИИ
КНИЖНИЦА